780/07

Den 1. oktober 2007 blev i sag nr. 70.612:

xxx xxxx
xxxxx xxxx x x
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Lærerstandens Brandforsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Lærerstandens Brandforsikring G/S, klager over, at selskabet anser et anmeldt indbrudstyveri for simpelt tyveri og i konsekvens heraf har afvist at yde erstatning for smykker og rejsevaluta.

Selskabet har behandlet tyveriet efter forsikringsbetingelsernes bestemmelser om simpelt tyveri med henvisning til, at klagerens bolig ikke var forsvarligt aflåst på tyveritidspunktet.

Ved skadeanmeldelse dateret den 1/8 2006 anmeldte klageren, at der den 23/7 2006 kl. 2:55 var sket tyveri fra hendes bolig. I anmeldelsen har klageren oplyst, at gerningsstedet på tidspunktet for tyveriet var aflåst, men at ikke alle vinduer var lukkede og tilhaspede. Klageren var selv hjemme på gerningstidspunktet.

Selskabet meddelte ved skrivelse af 31/8 2006, at det havde noteret sig, at gerningsmanden var kommet ind ad et åbent vindue på 1. sal, ved at benytte murene til at kravle op på indgangspartiets tag, for at få adgang til vinduet. Selskabet vurderede derfor, at der var tale om simpelt tyveri, hvorfor der ikke kunne ydes dækning for de stjålne smykker og rejsevaluta.

Klageren er utilfreds med selskabets vurdering og har ved skrivelse af 12/11 2006 indbragt sagen for nævnet og hertil i supplerende bilag vedlagt klageskrivelsen bl.a. anført:

> "Vi påstår, at når man befinder sig sovende inde i ens lejlighed på 1. sal er der ikke tale om uagtsomhed, når man på en varm sommernat har åbne vinduer. Da der ikke er direkte adgang til vinduerne (man skal over adskillige forhindringer som anført i vores brev til Lærerstanden af den 15.9.2006), kan vi ikke acceptere, at selskabet betragter indbruddet som simpelt tyveri og derfor kun i begrænset omfang vil betale erstatning."

Selskabet har i svarskrivelse af 4/12 2006 til nævnet bl.a. anført:

> "Vi fremlægger taksators skitse af lejligheden, som er beliggende på 1. sal. Af taksatorrapporten fremgår følgende fra taksators besøg hos vort medlem:
>
> > 'Medl ligger og sover (er alene hjemme). På grund af varmen ligger hun i gæsteværelset og sover. 'Lejligheden' er delt mellem medl og fritidsordningen. Hoveddøren benyttes af fritidsordningen når de skal ud med skrald, i stueplan, hvor medl ikke bor. Medl bor på I. sal som er opdelt med gæsteværelse og pulterrum og ved siden af er endnu en hoveddør, som fører ind til resten af lejligheden. Denne mellemdør er ikke lukket da hoveddøren er låst. Medl. sover i gæsteværelset - men vinduet i den modsatte ende af lejligheden står åbent da der er meget varmt. Der er foto's i sagen, hvor vinduet som ligger ud mod offentlig vej og parkeringsplads ligger.
> >
> > Tyven kommer ind gennem vinduet som står åbent. Da medl vågner pga larm (tyvene har set at soveværelset er tomt, og derfor tror de ikke der er nogen hjemme og tænder lys.) Da hun kommer ud fra gæsteværelset kan hun høre nogen på trappen og spørger om hun kan hjælpe. Der bliver sagt 'der er alarm på', og de forsvinder ud af hoveddøren.
> >
> > Medl skynder sig at låse den mellemste hoveddør i 1. sal højde og sætter alarmen til på fritidshjemmet, og hun aktiverer alarmen ved at benytte fritidsordningens branddør.
> >
> > Den sidste tyv som nu befinder sig i lejligheden forvinder ud af vinduet hvor han var kommet ind. '
>
> Vi fremlægger ligeledes taksators fotos af ejendommen. Som det fremgår, har taksator vurderet, at der er ganske enkel adgangsvej til det åbentstående vindue via muren.
> …
> Bestemmelsen om indbrudstyveri fortolkes som en sikkerhedsforskrift, jfr. forsikringsaftalelovens § 51. Bygningen var ikke forsvarligt aflåst på tyveritidspunktet, henset til, at vinduet, gennem hvilket tyvene skaffede sig adgang,

var åbent, og tilmed var placeret på en sådan måde, at en tyv ret enkelt kunne skaffe sig adgang.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt overtrædelsen af sikkerhedsforskriften må tilregnes vort medlem som uagtsom, skal vi venligst bemærke, at vort medlem på tyveritidspunktet befandt sig i modsatte ende af lejligheden, i forhold til det åbentstående vindue og i forhold til soveværelset, hvorfra smykkerne blev stjålet. Vi finder således, at overtrædelsen af sikkerhedsforskriften må tilregnes vort medlem som uagtsom.

Endelig finder vi, at der er årsagssammenhæng mellem tyveriet og den foretagne (manglende) aflåsning.

Vi henviser venligst til praksis på området, bl.a. 46.725, 48.350, 50.933, 56.389, 65.678. Vi finder, at det er en skærpende omstændighed, at vort medlem sov så langt fra det åbentstående vindue. Der er således ikke tale om, at værelset med det åbentstående vindue blot var nogle få meter fra gæsteværelset, sådan som det var tilfældet i AK 46.958.

For så vidt angår selve adgangsvejen til vinduet finder vi, at de optagne fotos med tydelighed illustrerer, hvor nemt det har været at komme op til vinduet."

De omtalte fotos er forelagt nævnet.

Selskabets taksator har endvidere efter sagens indbringelse for nævnet foretaget følgende opmålinger på ejendommen, som fremgår af skrivelse dateret den 4/1 2007:

"Målene er som følger:

- Fra jordniveau til cykelstativstang: 73 cm. (tidligere fotos)
- Fra cykelstativstang til murens overflade/cykelhalvtag: 80 cm.
- Fra murens overflade/cykelhalvtag (foto bilag ..) til tag over indgangsparti: 110 cm.
- Fra tag over indgangsparti til underkant af vindue: 135 cm."

Det anføres desuden i skrivelsen, at det ifølge taksatoren er muligt at gå på cykelhalvtaget.

Klageren er fremkommet med følgende kommentarer til selskabet skrivelser i skrivelse dateret den 13/12 2006:

"LB beskriver vores lejligheds indretning og dens omgivelser urigtigt og vi undres over, at lejligheden sættes i ' '. Som det fremgår af vedlagte kopi af bygningstegning er lejligheden beliggende selvstændigt og sammenhængende på 1. sal. Hoveddøren til lejligheden befinder sig i stueetagen direkte til gadeniveau. Denne benyttes primært som hoveddør for vores lejlighed, men er samtidig køkkenudgang fra Fritidshjemmet, der er beliggende i stueetagen. Det hænder - dog sjældent - at

> fritidshjemmet benytter vores hoveddør til at bære skrald ud af. På 1. sal er der er branddør med brandbeskyttet vrider fra klubbens indvendige side. Fra vores lejlighed kan man låse sig ind ad denne dør med nøgle. Vores hoveddør og trappe er brandudgang for denne institution, hvorfor der er vrider på indvendig side af hoveddøren. Der er alarm på denne dør, som er aktiveret uden for institutionens åbningstid. Det er denne dør, I.B. [klageren] lukker op, da hun har låst indbrudstyven inden i den del af lejligheden, der ligger mod … Alle, og som fra tiden før lejlighedsudvidelsen i 1996 med de to rum (gæste + kontor) er forsynet med alarm. Denne dør er åben, når vi er hjemme, og derfor også den pågældende nat. Ud for denne (A) sidder alarmcentralen, der betjener alarmen, som dækker hele ejendommen.
> …
> Vi vil samtidig igen gøre opmærksom på, at vort forhold er sammenligneligt med afgørelserne nr. 48100 af 25. januar 1999 som vi tidligere har bilagt vores klage. LB har selv fremhævet afgørelse 46958, som bestemt også er sammenlignelig med vores. Afstanden mellem sovested og vindue er kort nok til, at man vågner, hvis der kommer usædvanlige lyde, hvilket I.B.s beskrevne reaktion omkring indbruddet også bevidner."

I skrivelse dateret den 21/1 2007 har klageren anført, at det ikke er korrekt, at det tydeligt kan ses fra gaden, at vinduerne mod alléen er åbne. Endvidere er der store træer langs parkeringspladsen, der i sommerperioden, ifølge klageren, skjuler de fleste af vinduer. Dernæst var det mørkt på gerningstidspunktet

Nævnet har fået forelagt den i sagen vedlagte skitse af boligen og kort over området samt fotos.

Af forsikringsbetingelserne dækningsskema fremgår, at der ved simpelt tyveri ikke er dækning for penge og særlige private værdigenstande. Af dækningsskemaet fremgår endvidere:

> "**4.7 Tyveri.**
> Tyveri dækkes efter bestemmelserne i dækningsskemaet.
> …
> **TYVERIBEGREBER/STEDER**
> **…**
> **INDBRUDSTYVERI**
> Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale.
> …
> **Forsikringen dækker ikke**
> …
> **2.** Som indbrudstyveri dækkes ikke:

2.1 Tyveri fra bolig eller lokale, hvor der ikke har været nogen hjemme, og hvor tyven har skaffet sig adgang gennem vinduer, der ikke har været lukkede og tilhaspede eller døre, der ikke har været lukkede og låste."

Nævnet udtaler:
Af de ovenfor gengivne forsikringsbetingelser fremgår bl.a., at forsikringen ikke dækker tyveri fra bygning eller lokale, hvor der ikke har været nogen hjemme, og hvor tyven har skaffet sig adgang gennem vinduer, der ikke har været lukkede eller tilhaspede eller døre, der ikke har været lukkede og låste.

Indledningsvis bemærkes, at denne undtagelsesbestemmelse alene vedrører de tilfælde, hvor der ikke har været nogen hjemme, og at der herfra ikke kan sluttes modsætningsvis, således at der i alle tilfælde, hvor man faktisk er hjemme, vil kunne opnås dækning som indbrudstyveri, selvom huset ikke har været forsvarligt aflåst. Disse tilfælde skal vurderes efter de i øvrigt gældende betingelser.

Den aktuelle tvist vedrører, om der i klagerens bolig er begået indbrudstyveri, hvorved forstås tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale. Denne bestemmelse fortolkes som en sikkerhedsforskrift, jf. forsikringsaftalelovens § 51.

For så vidt angår det i sagen omhandlede vindue må det lægges til grund, at det har stået åbent, hvorfor tyven har kunnet skaffe sig adgang til bygningen uden anvendelse af vold. Bygningen har således objektivt set ikke været forsvarligt aflåst på tyveritidspunktet.

Afgørende for dækning er herefter, om klageren kan bebrejdes at have ladet vinduet stå åbent. I denne vurdering indgår bl.a. adgangsforholdene, temperaturen, og hvor klageren befandt sig i lejligheden. Efter at have gennemgået planen over den relativt lille lejlighed og vinduets placering finder nævnets flertal det betænkeligt at fastslå, at det åbentstående vindue - omstændighederne taget i betragtning - kan bebrejdes klageren. For denne vurdering taler efter flertallets opfattelse da også, at klageren

bemærkede tyvenes tilstedeværelse. Flertallet finder derfor, at selskabet skal behandle forholdet som indbrudstyveri.

Nævnets mindretal finder, at det kan bebrejdes klageren, at hun lod det omhandlede vindue stå åbent. Mindretallet har herved lagt vægt på, at det var forholdsvis enkelt for en tyv at skaffe sig adgang gennem vinduet, og at klageren havde lagt sig til at sove i den modsatte ende af lejligheden.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet, Lærerstandens Brandforsikring G/S, skal anerkende, at der er foretaget indbrudstyveri hos klageren, og skal genoptage behandlingen af klagerens krav på dækning for smykker og penge, og selskabet skal udbetale klageren den hende tilkommende erstatning med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Marianne Højgaard Pedersen